

بهترین بازی‌های سال PS4 به انتخاب گیم اسپات

در پایان سال ۲۰۱۸، رسانه گیم اسپات، از معتبرترین منابع عرصه گیم، فهرست جالبی را اعلام کرده و در آن بازی‌های برتر سال میلادی گذشته برای PS4 را براساس امتیازهای خود معرفی کرده است. این فهرست برای دارندگان PS4 در ایران خالی از لطف نیست و می‌تواند چند عنوان بازی نکرده، اما طلا را از لایه‌لایش بیرون بکشد. اگر عنوان Divinity Original Sin2 در سبک نقش‌آفرینی را تجربه نکرده‌اید، حتما یک ناخنک بزنید. امتیاز این اثر در گیم اسپات، ۱۰ از ۱۰ است! BlazBlue Cross Tag Battle نشان داد که شوهرهای جاده عناوین مبارزهای، تنها استریت فایتر، تکن، مورتال کامیت و چند اثر دیگر نیستند و هنوز هم می‌توان به تولید آثار مهیج جدید امید داشت. Celeste از آن عناوینی است که اگر دوست گیم‌رتان از شما پرسید «بازی کردی؟» چه بازی کرده باشید چه نه، باید جواب مثبت بدهید! منتظر چه هستید؟ بقیه ستون را رها کنید و این میوه بهشتی که روح و روان منتقد و مخاطب را منقلب کرده تهیه و بازی کنید!

Celeste به سلیقه شما نمی‌خورد؟ زیادی لطیف است؟ پس Dead Cells را روی هوا بزنید و از قلع و قمع مهیج دشمنان پلید لذت ببرید. فقط یک بسته آرامبخش دم دستتان باشد که وقتی آدرنالیتان بالا زد، یکی ببندازید بالا!

Dragon Ball Fighter Z عناوین مبارزهای امسال بود که هم یلی است و هم حسایی از خجالت‌انیمه‌بازها در آمد. Dragon Quest XI: Echoes of an Elusive Age از خوراک کلاسیک بازهاست. نوآوری روی چشم ما جا دارد، اما سبک کلاسیک دراکون‌کوشت، از آن راحتی‌هاست که خوراک یلدانشین‌های شب‌زنده‌دار چند دهه سلطنت عرصه گیم است. F1 2018 عملاً قوی‌ترین و باقوام‌ترین گیم فرمول یکی است که تا به حال منتشر شده است. Guacamelee 2 نیز از آن بازی‌های بزن‌بهداری خوش نقش و نگار است. تعریف نمی‌کنیم، خودتان دانلود کنید و کیفش را ببرید. Hollow Knight یک تجربه زیبا و دلپذیر همراه با سفری به‌یاد ماندنی است که برخلاف ظاهرش، زمانی طولانی برای اتمام آن نیاز دارید. اگر حوصله می‌کنید، درنگ نکنید! Iconoclasts هم حسن ختام این ستون است. مکانیک‌های آن شاید در ظاهر قدیمی باشند، اما داستانی بسیار دلچسب و ماندنی دارد که خاطره‌اش تا مدت‌ها پس از تجربه با شما خواهد ماند. گفتنی است به غیر از Divinity Original Sin 2، بقیه عناوین معرفی شده از گیم‌اسپات نمره ۹ را گرفته‌اند.

نقد و بررسی بازی Just Cause 4

رودریگز، دسپرادو!

سیاوش شهبازی

Just Cause از عناوین سبک‌بازی است که توانست به خوبی در عرصه خود قدم علم کرده و به عنوان یک اثر پرهیجان، سرگرم‌کننده و خاص در دل مخاطب جا باز کند. این مجموعه در قسمت دوم هم موفق حاضر شد و در سومین قسمت به اوج خود رسید. بنابراین، پس از اعلام تولید قسمت چهارم، همه چشم انتظار یک عنوان قوی‌تر و کوبنده‌تر بودند. اکنون باید با کمال تأسف گفت این مهم محقق نشده و رک و رو راست پیشنهاد می‌کنیم اگر با قسمت‌های قبلی خاطره دارید، این قسمت را تجربه نکنید، زیرا واقعا توی ذوقتان خواهد خورد! با ذکر این سختی‌ها، سراغ نقد و بررسی این اثر می‌رویم.

جاست ریپیت!

طبق معمول در این قسمت با یک دیکتاتور دیگر روبه‌رو هستیم، اما دشمن نویافته‌ای هم وجود دارد که آب و هواست! این دشمن، عناصر و لایه‌های تازه‌ای به گیم‌پلی اضافه می‌کند که موجب تولید فرصت‌هایی جدید برای خلق صحنه‌های اکستریم و تماشایی و از بین بردن دشمنان می‌شود. تأسف به این جای کار برمی‌گردد که از این لایه جدید گیم‌پلی و همچنین گجت‌های جدید، آن‌طور که باید و شاید بهره گرفته نشده است. ساختار سفت و سخت مأموریت‌ها و فقدان فعالیت‌های فرعی جذاب، مانع از شکفتن ظرفیت درونمایه این اثر می‌شود.

حیف از طلا که خرج مطلقا نکند!

به لطف موتور فیزیکی جدید بازی، چنگک ریکو، قابلیت‌های تازه‌ای یافته که سه مورد «هوابر»، «کشنده» و «تقویت‌کننده» را شامل می‌شود. هوابر، قادر است اشیاء را به آسمان ببرد. کشنده یا تراکتور در مورد را با شدت تمام به هم می‌کوبد و تقویت‌کننده، مورد اصابت را دچار سرعتی سرسام‌آور می‌کند؛ چه بالگرد باشد چه یک سرباز بدبخت. این همه امکانات، نوید یک تجربه شیرین را می‌دهد. اما حیف که Just Cause 4 به ندرت فرصتی برای استفاده از آنها فراهم می‌کند. ساختار مراحل چندان متنوع نیست. دائما از شما می‌خواهد فلانی را اسکورت کنید، از فلان شیء خاص طی مدتی خاص محافظت کنید، ژنراتورهایی را فعال یا نابود کنید یا چند پل را دستکاری کنید تا فلان پروسه به جریان

مانند همیشه، ستاره Just Cause، سبک حرکت و جابه‌جایی خاص و پُر تکاپوی ریکو رودریگز است که در آغوش مناظر سرسبز و زیبای کشور خیالی سولیس، پرواز و تعلیق سوارواری را به نقش می‌کشد. ترکیب چنگک گیرنده، چتر و وینگ سوت (لیاس بالدار) ریکو، سفر به هر مکانی را در هر زمانی ساده و لذتبخش می‌کند. مانند قسمت‌های قبل با تقویت مومنتوم و گر گرفتن کوره توان ریکو، می‌توان بدون لمس زمین، نقشه را پیمود. آنها که فرمول جذاب این سری را تجربه کرده‌اند، از لذت وافر ناشی از ترکیب حرکات ریکو باخبر هستند و می‌دانند چه لذتی دارد که لحظه‌ای روی زمین، دشمنان را تار و مار کنی و لحظه‌ای دیگر میان آسمان به بالگرد در حال پرواز پیچشی و باعث سقوط آن شوی. این اغراق‌ها همیشه در سری Just Cause فراوان بوده و اتفاقاً همین اغراق‌هاست که مانند ادویه سرآشپز عمل کرده و این عنوان را از نمونه‌های مشابه متمایز می‌کند. وفور عناصر انفجاری و امکانات متعدد برای بهره از آنها در تار و مار کردن دشمنان نیز مزید بر علت شده است. کمتر عنوانی می‌تواند لذتی مانند

Just Cause 4

Avalanche Studios

سازنده

Square Enix

ناشر

Microsoft Windows, Ps4, XOne

پلتفرم

اکشن - ماجراجویی

سبک

بارقه نحیف

در مقابل آن لحظات کسل‌کننده، لحظات بسیار جذابی هم هست که کم اتفاق می‌افتد، اما نمودی گیرا دارد. برای مثال، در مرحله‌ای که به خوبی از عنصر آب و هوای خراب بهره گرفته می‌شود، صحنه‌هایی بسیار دیدنی خلق شده است. آب و هوای بد، روی کنترل ریکو و ابزارش اثر مستقیم دارد و همین باعث چالشی خوشایند است. متأسفانه همیشه این شرایط مهیا نیست. مثلاً توفان‌های شن موجب بادهای شدید و دید نسبی می‌شود و توفان‌های رعدآسا، باران شدید و رعد و برق‌هایی در پی دارد که واقعا تماشایی است، اما هیچ کدام مثل گردبادها شگفت‌انگیز نیستند که به‌خصوص در کنار قابلیت‌های فیزیکی موتور بازی و تخریب‌های دیدنی‌شان، لذتی وافر عرضه می‌کند. داستان، هیچ‌وقت در سری Just Cause پررنگ نبوده است. این قسمت هم از همان روال تبعیت می‌کند. حاکمی مستبد بر کشور خیالی سولیس مسلط است و با استفاده از دستگاه‌های فوق پیشرفته‌اش، آب و هوا را دستکاری می‌کند و باز هم این وظیفه ریکو است که آستین بالا زده و جلوی ظالم بعدی قد علم کند. باز حداقل همین که با یک قهرمان تماماً سفیدپوست میهن‌پرست آمریکایی طرف نیستیم که شعارهای منظوردار را توی چشم‌مان کند، خود جای شکر دارد! البته همیشه از این لحاظ، حال صنعت بازی‌های رایانه‌ای بهتر از سینما بوده و در این حیطه، کمتر شاهد تبلیغات هدفمند سیاسی هستیم.

در نهایت، با تأکید بر این که Just Cause 4 لحظات زیبایی خاص و به یاد ماندنی دارد، باید خاطر نشان کرد که افسوس حقیقی در رابطه با این اثر، از نبود فعالیت‌های فرعی و ساختارهای آزاد مراحل برای لذت بردن از امکانات جذاب آن ناشی می‌شود. شاید اگر محتوای بیشتری در آن وجود داشت و محتوای موجود آن هم آزادی بیشتری به بازیکن می‌داد، می‌شد آن را با جان و دل توصیه کرد، اما واقعا ارزش پرداخت این مبلغ هنگفت را ندارد.

بازی کده

اگر مطالب این صفحه را می‌پسندید، عدد ۶۹۱۷ رابه شماره ۳۰۰۱۱۲۲۶ پیامک کنید